

Протокол

№

гр. София, 15.07.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 15.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **1553** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 09:35 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Ц. М. Ц. – редовно уведомен, се явява и с адв. Г., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОРА НА ТП НА НОИ – С.-ГРАД – редовно уведомен, представлява се от юрк. А., с пълномощно по делото.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „НАЦИОНАЛНА ПОЛИЦИЯ“ МВР – редовно уведомен, не изпращат представител.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

СВИДЕТЕЛЯТ Е. В. Д. – редовно призована, се явява.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ

ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля и СЧЕМА самоличността му, както следва: Е.

В. Д. - 51 г., неосъждана, без дела и родство със страните.

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл.290, ал.1 НК, обеща да каже

истината.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Г., СВИДЕТЕЛКАТА ОТГОВОРИ: С жалбоподателя Ц. Д. работим заедно. По време на служебните ни задължения обикновено обядваме в стола, който се намира в сградата на ГД „Национална полиция“, но когато столът не работи отиваме до най-близкото заведение – „Ф.“, тъй като там има топла витрина и обикновено от там си взимаме храна. Не само ние, това е масово от дирекцията, защото когато се затвори столът и не работи по цял месец, във „Ф.“ може да срещнем цялата дирекция. След новогодишните празници столът беше затворен. Ние работим в един сектор и излизаме заедно към „Ф.“. Бях свидетел на случката от 07.01.2019 г. Бях свидетел на нанасянето на телесната повреда. Когато излизахме от магазина зад колата на колегата беше спряла друга кола, изчакахме да дойде човекът от автомобила. Понеже беше валил сняг и колите бяха затрупани, колегата ми попита момчето, което дойде заедно и с едно момиче защо са паркирали зад автомобила, при наличие на места, които в момента не се ползват и че ги чакаме от дълго време, но тръгвайки към колата, която беше личния автомобил на Ц. Ц., момчето го обиди и тогава колегата го попита защо не е спрял малко по встрани и момчето му отговорило, че не се е бил сетил. В следващия момент момчето го обиди и се дръпна назад и както момчето си стоеше в колата с десен удар го удари в лицето и носът му видимо беше счупен. Извикахме полиция, ходихме до МБАЛ „И.“ и на Ц. му направиха операция. Отидохме във „Ф.“, защото столът на сградата не работеше. Това беше между 11:50 ч. и 12:30 ч. Това беше в обедната ни почивка.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. А., СВИДЕТЕЛКАТА ОТГОВОРИ: Тази случка няма нищо общо с работата на Ц.. Това си беше самостоятелен спор между двамата.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА, СВИДЕТЕЛКАТА ОТГОВОРИ: Колегата ми не е използвал служебната си карта, докато не дойдоха колегите от 07 РУ. До тогава никой не е знаел, че сме служители на ГДНП. Не съм ги виждала преди тези лица. Колегата ми Ц. също не ги е познавал.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме повече въпроси към свидетелката.

СЪДЪТ освободи свидетелката от залата.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме доказателствени искания. Няма да сочим нови доказателства.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна и

**О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО**

АДВ. Г.: Моля да отмените обжалваното решение, тъй като считаме същото за незаконосъобразно. То е постановено при нарушение на материалните норми. Стана ясно, че обичайното място за хранене на клиента ми е именно мястото - паркинга, където е получил телесното си увреждане. Когато става въпрос за телесно увреждане при изпълнение на служебни задължения, не е задължително това увреждане да е станало в резултат на конкретно изпълнена задача или нещо което е в изпълнение на служебна задача. Такива са всички случаи на ПТП, подхлъзвания, падания на улицата. Считам, че факта, че клиентът ми не се е легитимирал, не е изпълнявал конкретна служебна задача, не обуславя липсата на признака телесна повреда по изпълнението на служебните си задължения при предвидено място на което обичайно се храни. Тези места на които той се храни са две - столът на дирекцията и мястото е именно мястото на което е получил телесното увреждане. При така фактическата обстановка не е релевантно обосноваването на отказа с личен конфликт и лични взаимоотношения. Тази отговорност за изплащане на обезщетение се явява обективна, а не субективна и съпътстващите характеристики и особености на деянието биха могли да обосноват наказателна отговорност, но те не снемат този вид отговорност, тъй като е известно и от практиката, че административните и наказателните правоотношения стоят на различни плоскости и могат да се реализират едновременно, включително даже и с граждански и дисциплинарни. Моля да уважите жалбата и да присъдите направените разноски, като прилагаме разписка заплатена сума. Моля да вземете предвид, че към момента на сключване на договора съществуваше т. 2, чл. 8, ал. 1 от наредба 1, която визираще по-нисък размер на възнаграждението от така определение, тоест претендираното възнаграждение се явява по-ниско от сегашните размери на наредбата, които са 500,00 лв.

ЮРК. А.: Оспорвам жалбата като неоснователна. Не е осъществен фактическия състав на чл. 55 от КСО и се позовавам на наредба № 8121336/ 07.01.02020 г, която касае реда, организацията и разпределението на работното време, неговото отчитане и за компенсиране на работата извън работно време, режим на дежурство и време за отдих и почивка на държавните служители на МВР, съгласно която в раздел 3 разпределение на работното време и в раздел 5, чл. 22, ал. 2 времето за обедна почивка и почивката за хранене не са в работно време. Съгласно чл. 23, ал. 1, т. 2 времето за хранене е когато без прекъсване на работния процес служителят отделя тридесет минути от времето си за хранене. Когато е настъпило време за обедна почивка и почивка за хранене, съгласно чл. 22, ал. 2 същото не се отчита за работно време. Моля да отхвърлите жалбата на жалбоподателя като неоснователна и да потвърдите решението на ТП на НОИ – С. като правилно и законосъобразно. Претендирам прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

РЕПЛИКА НА АДВ. Г.: Посочената наредба е неотосима по случая. Знам какво е време за хранене и време на разположение, които термини са въведени, за да може да се отчита правилно работното време на служителите, независимо от това дали служителят е бил на работа, или не е бил на работа, придвижването до и от работното

място за определен период от време е предвидено, че независимо, че е извън работно време се включват към случаите когато служителят може да получи телесно увреждане по повод на изпълнение на служебните задължения и това е смисъла на разпоредбата. Служителят не ги изпълнява, той се насочва към тяхното изпълнение, но нещо го възпрепятства да ги изпълни. Считам, че посочената нормативна уредба е неотнормисима. Никой не спори, че служителят е бил в обедна почивка. Той се е хранил. Бил е с готовност да тръгне към изпълнение на служебните си задължения и този инцидент му е попречил. Самият период, в който това е станало е достатъчно малък и не може да обуслови голямо разстояние между изпълнението на служебните задължения и подготовката.

ЮРК. А.: Съобразно същата наредба, колегата каза, че цитирам наредбата от 01.01.2020 г., тя е следваща след наредба от 29.07.2016 г., в която отново се цитира, че времето за обедна почивка и почивките за хранене не са работно време.

АДВ. Г.: Тази наредба беше обявена от ВАС за незаконосъобразна, с решение на тричленен състав, потвърден от пет членен състав. Тези разпоредби не са относими към случая, доколкото не обуславят липсата на телесно увреждане.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09:53 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: